

דף ה.

עין משפט ד.ה.

אה"ע סימן קמג פעיף כ

כ. יד. התנה עליו תנאי שתעמוד בו כל ימיה, כגון שלא תאכלי בשר או שלא תשתי יין כל ימי חיך, אין זה כריתות ואינה מגורשת.

דף ה.:

עין משפט א.

אה"ע סימן נה פעיף א

א. ארוסה אסורה לבעלה מדברי סופרים^ב, כל זמן שהיא בבית אביה, והבא על ארוסתו בבית אביה מכין אותו מרדות.

א. ב. אפי' קידשה בביאה, אסור לו לבוא עליה ביאה שניה בבית אביה, עד שיביא אותה לתוך ביתו, ויטייחד עמה, ויפרישנה לו^ג. ויחוד זה הוא הנקרא כניסה לחופה, והוא הנקרא נישואין בכל מקום. וי"א דחופה אינו יחוד, אלא כל שהביאה החתן לביתו לשם נישואין^ד. וי"א דהסודר שפורסין על ראשם בשעת הברכה היא החופה^ה.

עין משפט ב.

אה"ע סימן כו פעיף ב

ב. ד. הכניס אשה לחופה^ו, אינה מתקדשת בכך^ז, וי"א דהוי ספק.

ב. רש"י ז' ע"ב בכתובות ומס' כלה, ואפי' ביחוד אסורים כל עוד לא בירכו ז' ברכות חתנים, ולכן צריך לברך ברכת חתנים קודם הנישואין, והיחוד ביניהם.

ג. כאן השו"ע כתב שאין החופה אלא היחוד שמביא החתן את הכלה לביתו ויטייחד עמה ויפרישנה לו. וכן פסק הרמב"ם בפ"י מהלכות אישות, ועיין ב"ביע אומר" בחלק ה' סימן ח' טעם מנהג הספרדים ועדות המזרח שאין החתן והכלה מתייחדים מיד לאחר סיום השבע ברכות.

ד. כתב הח"מ דכו"ע מודים בדין זה דחופה אינו יחוד, דהא הר"ן הביא ראיה לדין זה מגמ' דאלמנה מן הנישואין אין לה אלא מנה, אע"פ שיש עדים שלא נסתרה, וא"כ נקראת נשואה אע"פ שלא נתייחדה ע"ש.

ה. ב"י בשם העיטור וכתב על זה דלאו מילתא היא ע"ש.

ו. דלא כרב הונא בקידושין דף ה'.

ז. דעת ר"ח. ועיין בב"י דספק אם הלכה כר"ה.

עין משפט ג.

אה"ע סימן כז סעיף א

- א. הקידושין מתבצעים בכסף, או בשוה כסף, בשווי של פרוטה ונותן לה בפני שני עדים, ואומר לה הרי את מקודשת לי^א בזה.
- ב. גם אם אמר לה הרי את מאורסת לי, או בכל לשון שבאותו מקום הוא לשון קידושין ומבינה אותו לשון, מקודשת.
- ג. היה מדבר עמה על^ט עסקי קידושין, אפי' נתן לה אח"כ בשתיקה מהני, וכ"ש אם אמר לה לשון קידושין ודאי אלא שאינה מבינה אותו, דהוה קידושין.
- ד. היו עסוקין באותו ענין ואמר לה לשונות אחרים, והיא אמרה שלא הבינה, מקודשת, דלא גרע^י מנתן בשתיקה.
- ה. אמר לשון קידושין ודאי ואמרה שלא הבינה, אינה נאמנת, וחיישינן לקידושין. ומ"מ לחומרא נאמנת שקידושי שני בה הוה קידושין מספק.

עין משפט ד.

אה"ע סימן כז סעיף ח

- ז. נתן הוא^ב ואמרה היא הריני מקודשת לך בזה, אם היו עסוקין בענין קידושין הוה קידושין, ואם לאו^ל הוה ספק.

עין משפט ה.

אה"ע סימן כז סעיף א

עיין לעיל עין משפט ג

- ה. עיין בשו"ת המבי"ט ח"א סי' רצ"א דגם אם לא אמר בזה, מקודשת. ומנהג לומר כדת משה וישראל. וגם מנהג לקדש בטבעת, ע"פ הזוהר. וצריכים העדים לראות ולהסתכל היטב בעת שנותן הטבעת מידו לידה, שאם לא כן יש ספק גדול בקידושין.
- ט. י"א דלא בעינן ממש באותו ענין, אלא גם מענין לענין כלומר דברים לצורך זיווגם. וי"א דלא בעינן עמה, אלא כל שמדברים לפניה בעניינים אלו סגי. ממרדכי והביאו הרמ"א.
- י. כ"כ בב"י. ועיין ברייתא קידושין דף ו'.
- כ. טור מרא"ש.
- ל. ואפי' אינן עסוקין ואמרה היא, והוא ענה הן, הוה קידושין ודאין, כ"כ מר"ן אבל בב"ח כתב דדוקא עסוקין, אבל בלא עסוקין אפי' ענה הן הוה רק ספק קידושין, דיש הן כלאו, כ"כ הח"מ.

אה"ע סימן כז פ"ה ו

טו. **מ** בעינן שהבעל יקח עצמה אליו ולא ההיפך וכגון שאמר הריני מקודש אליך, ואם אמר לאביה הרי אתה **ב** חמי, לא כלום.

עין משפט ו. אה"ע סימן קלו פ"ה ג

ג. אמר לה הבעל בשעת גירושין איני אישך לא הוי גט, שזה משלח עצמו ממנה **ס**. אבל היו עסוקין באותו ענין גם באמר לה נוסח זה של איני אישך הוי ספק מגורשת. ויש חולקים שגם בעסוקים אינו גט **ע**.

- מ**. מימרא דשמואל שם בדף ה' ע"ב.
- נ**. מהגהות אלפסי, וכתב הח"מ שמדי ספק לא יצאנו, ואף אם לא היה מדבר עמה על עסקי קידושין.
- ס**. והתורה אמרה ושילחה מביתו שישלחה ולא שישלח עצמו ממנה, מגמ' קידושין דף ה' ע"ב.
- ע**. דעה ראשונה דהוי ספק היא דעת השו"ע, ועיין גיטין פ"ה ע"ב. והב"ש כתב להסכים לדעת היש חולקים שאינו גט כלל ועוד כתב דאפי' גרע טפי כשעסוקין באותו ענין.